

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1670
02092016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, inițiată de domnul senator PSD Marius-Sorin-Ovidiu Bota împreună cu un grup de parlamentari PSD (Bp. 347/2015, L 691/2015).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, republicată*, cu un nou articol, art. 56¹, referitor la normele metodologice privind procedura echivalării ca vechime în muncă și în specialitate să se adopte prin hotărâre de către Birourile permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului.

După cum rezultă din cuprinsul *Expunerii de motive*, prin această inițiativă legislativă, se propune ca durata mandatului persoanelor alese sau numite în funcții de demnitate publică, în cadrul autorității executive, legislative sau judecătorești să constituie vechime în muncă și în specialitate, în funcție de atribuțiile îndeplinite pe perioada exercitării mandatelor sau a funcțiilor, atât pentru funcțiile de demnitate publică alese reglementate de *Legea nr. 96/2006*, cât și pentru funcțiile de demnitate publică asimilate miniștrilor și secretarilor de stat.

În motivarea soluției legislative propuse, se artă că, potrivit *Codului muncii*¹, contractele individuale de muncă ale persoanelor care, la un moment dat, au fost alese sau numite în funcții de demnitate publică în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești se suspendă, dacă legea specială nu prevede o altă posibilitatea. În consecință, ca urmare a îndeplinirii oricăreia din aceste funcții, contractul de muncă nu încetează, ci se suspendă pe perioada îndeplinirii mandatului, urmând ca executarea lui să reînceapă după expirarea acestui mandat.

II. Observații

1. Din punct de vedere tehnic legislativ, apreciem că reglementarea propusă nu ar putea fi inserată corect după dispozițiile art. 56, situate în *Capitolul XIII – Dispoziții tranzitorii și finale*, deoarece nu are caracter tranzitoriu, ci eventual în cadrul *Capitolului X – Alte drepturi patrimoniale ale deputaților și senatorilor*, după art. 46² referitor la dreptul la vechime în muncă.

Totodată, precizăm că nu există în legislația muncii sintagma „*experiență în muncă și în specialitate*”, aceasta fiind reglementată ca „*vechime în muncă/specialitate*”.

2. Menționăm că textul inițiativei legislative nu este clar redactat în privința noțiunii de „*echivalare*” a funcțiilor de demnitate publică vizate, precum și nici în privința modalității de realizare a echivalării preconizate.

Astfel, apreciem că modalitatea de reglementare propusă pune în discuție îndeplinirea cerințelor de previzibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*.

Sub acest aspect, în jurisprudența Curții Constituționale, s-a reținut că „ (...) *de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele*

¹ Legea nr. 53/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare;

² (1) Perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în specialitate, cu toate drepturile prevăzute de lege.

(2) Pe durata exercitării mandatului de deputat sau de senator, contractul de muncă sau raportul de serviciu al titularului se suspendă și este supus regulilor prevăzute de Codul muncii și de Statutul funcționarilor publici, după caz.

care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010 și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Cantoni împotriva Franței, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei, paragraful 59)³”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare al inițiativei legislative, **Parlamentul va decide asupra oportunității adoptării acesteia.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu

Președintele Senatului

³ Decizia Curții Constituționale nr.1 /2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 227/2002, precum și, în special, ale art. I pct. 5 [referitor la art. 4 alin. (1)], pct. 6 [referitor la art. 5 alin. (1) și (2)], pct. 8, pct. 9 [referitor la art. 8 alin. (3) lit. a)- d)], pct. 14 [referitor la art. 13[^]1 și 13[^]4], pct. 15 [referitor la art. 14 alin.(1) lit. b)] din lege.